

Vstup Krista do sféry času

Robert A. Powell

V této oblasti také panuje široce rozšířený předsudek, který vyplývá z následujícího citátu. V přednášce 30. června 1956 (v pracovním kruhu anthroposoických lékařů ve Wittenu) Rudolf Hauschka uvedl to, co se mu objasnilo v rozhovoru s dr. Itou Wegmanovou:

Vždy jsem se bránil tomu, že by astrologie měla mít nějaký pravdivý obsah, když přece za ní nestojí žádná kosmická realita. Byl jsem však poučen o tom, že opravdu existuje jedna realita, která je významnější než viditelné konstelace na hvězdném nebi - totiž konstelace v době Kristova života. Když na Golgotě tekla krev, vtiskl se makrokosmos do zemského éteru a od té doby působí v Zemi, po případě ze zemské aury.

V jednom pozdějším dopisu to Rudolf Hauschka formuloval takto: *Potom přistoupí jistě tajemství plné mínění, že tyto dvě podstaty - obraz a znamení - mohou mít duchovní význam, a sotva se můžeme zdržet této myšlenky, když vidíme působení zvěrokruhu na přírodu - tam na zemské, zde na nebeské plody Elohimů. Na přelomu věku se Reprezentant makrokosmu spojil se Zemí a tehdejší konstelace hvězd se pro všechny časy vtiskla do zemské aury. Tak se mi jeví, že obrazy zvěrokruhu působící na fyzicko-éternou přírodu, mají také co činit s duševně duchovní konstitucí.*

Zde je vyjádřena myšlenka, že s Kristem byla dolů snesena skutečnost siderického světa souhvězdí zvěrokruhu a byla vtištěna tropickým znamením. Vyplývá z toho závěr, že tropická znamení a siderická souhvězdí jsou oboje platná, ale právě na různých úrovních. Podle této myšlenky přinesl Kristus něco z věčné hodnoty ze světa hvězd dolů do zemské skutečnosti a pronikl tropická znamení, která jsou tak věčnými hodnotami, výrazně spojenými se zemskou skutečností. Co vlastně tato myšlenka vyjadřuje? Nejprve si všimněme, že jsou zde do sebe vetkány vlastně dvě myšlenky. První je představa, že Kristus přinesl dolů do zemské skutečnosti něco z věčného významu hvězdného světa. Druhý, z toho vyplývající závěr je, že tropická znamení jsou tím naplněna vyšší skutečností.

První myšlenka je centrální myšlenkou učení Rudolfa Steinera, který opakovaně zdůrazňoval, že Kristova oběť na Golgotě navždy změnila celou Zemi. O Velikonocích 1924 popsal příchod Krista jako to, co s sebou přineslo přechod z prostorového do časového vnímání:

...tataž bytost, která dříve musela být hledána ve Slunci, nyní sestoupila k lidem na Zemi. Proč? Protože obřad, který byl v dávných mystériích vykonáván s adeptem iniciace pro dosažení Krista ve Slunci, už takto vykonáván být nemohl, protože lidská povaha se prostě během doby změnila. Kristus už nemohl být prostřednictvím zasvěcovací ceremonie hledán ve Slunci.

Pokud chci schematicky znázornit, jaký byl vývoj v době, která následovala, pak musím znázornit čas, to znamená Zemi. Místo, aby se člověk z mystéria díval do Slunce, aby dospěl ke Kristu, dívá se nyní na dobu na počátku křesťanského letopočtu, dívá se v čase směrem k mystériu na Golgotě; v pozemském obřadu, v pozemském dění, může najít Krista v mystériu Golgoty.

Co bylo dříve prostorovým nazíráním, mělo se nyní prostřednictvím golgotského mystéria stát nazíráním časovým. To bylo to významné, co se stalo.

Kristova inkarnace tak znamenala sestup z kosmického prostoru a vstup do proudu času. Tento okamžik „obratu času“ však musel být předem připraven. Takovou přípravou pro událost vstupu Krista do proudu času bylo uvedení tropického kalendáře Euktemónem v 5. století před Kristem. Tropický kalendář je totiž kalendářem ročních období, který nám pomáhá být zajedno s podstatou rozvoje roku, s kosmickou skutečností.

Když přibližně okolo roku 430 před Kristem Euktemón, řecký astronom z Athén, představil tropický kalendář, byl k tomu inspirován, aniž by znal hlubší důvod, který by spočíval v přenesení vědomí o prostoru na časový proud, a tak vlastně v pomoci připravit Kristův příchod. Poukazujeme na to, že po století až k příchodu Krista vedle sebe koexistoval tropický kalendář a siderický zvěrokruh jako zrcadlení duchovní skutečnosti vnímané prostorově. Neexistoval mezi nimi skutečný „konkurenční boj“, protože se jednoznačně vztahovaly na různé úrovně a různé skutečnosti.

Siderický zvěrokruh se vztahoval na skutečnost „svátých živých bytostí“, na Serafy, Cheruby a Trůny, které se navenek jevily viditelnými souhvězdími zvěrokruhu, dvanácti třicetistupňovými znameními siderického zvěrokruhu.

Tropický kalendář se na druhé straně vztahoval na vnímání různých kvalit přírody, což je časová skutečnost. Pokud byla tato rozdílná kvalita měsíc po měsíci označována tak, že se nazývala znameními siderického zvěrokruhu - na severní polokouli Beran pro dobu mezi 21. březnem a 20. dubnem, Býkem pro dobu od 21. dubna do 20. května atd. - existovala jednoznačně shoda mezi měsíci tropického kalendáře a znameními siderického zvěrokruhu. Průsečíkem tropického a siderického zvěrokruhu je jarní bod, místo Slunce v den jarní rovnodennosti, první den tropického kalendáře. V Euktemónově době jarní bod stál při 9° Berana a putoval potom dále směrem k Rybám, kterých dosáhl přibližně v roce 215 po Kristu, když nastal věk Ryb.

Zmínil jsem, že tropický zvěrokruh začal s řeckým astronomem Hipparchem ve 2. století před Kristem a do astrologie byl zaveden Ptolemaiem (2. století po Kristu). Abychom zde mohli jasně rozlišovat, chceme přesněji pozorovat astronomický tropický zvěrokruh Hipparcha a astrologický tropický zvěrokruh Ptolemaia.

V čem spočívá astronomické použití tropického zvěrokruhu, tak jak ho do astronomie zavedl Hipparchos? Je to jednoduchá a prostá metoda měření délek (délkových stupňů, značíme °) planet a stálic. Je to koordinátní systém zakládající se na ekliptice (zdánlivém pohybu Slunce na pozadí souhvězdí zvěrokruhu). V tomto koordinátním systému je jarní bod obvyklým výchozím bodem, definovaný jako 0° Berana. Od tohoto bodu jsou měřeny v prostoru oblouky o 30° podél ekliptiky; první třicetistupňový oblouk se nazývá „znamení Berana“, druhý třicetistupňový oblouk se nazývá „znamení Býka“ atd. To je čistá astronomická konvence, což vyplývá ze skutečnosti, že Hipparchos používal pojem „znamení zvěrokruhu“ aby tím označil *každý* třicetistupňový oblouk v polokouli. 116) Ve svém hvězdném katalogu Hipparchos ve skutečnosti nepoužíval vůbec žádné ekliptické délky, i když mu zavedení této astronomické konvence bylo připsáno, ale udal koordináty hvězd primárně v rektascenzích a deklinacích (alternativním koordinátním systému používajícím nebeský rovník a nikoli ekliptiku).

Znamení tropického zvěrokruhu obdržela svůj kvalitativní význam teprve po uvedení tropického zvěrokruhu do astrologie Ptolemaiem. Před Ptolemaiem, díky Hipparchovi, měla pouze popisný astronomický význam; a to platí v moderní astronomii dodnes. Pro astronoma nejsou znamení zvěrokruhu ničím jiným než popisným koordinátním systémem, tak jak jimi byly pro Ptolemaia v *Almagestu*, tedy hvězdnými koordinátami, jak je udával v ekliptické délce a šířce.

Tropická znamení zvěrokruhu získala svůj charakter kvality teprve prostřednictvím výpovědi Ptolemaia v jeho astrologické knize *Tetrabiblos*, že znamení Berana začíná jarním bodem. Jak bylo uvedeno výše, vztahují se výpovědi Ptolemaia o zvěrokruhu v *Tetrabiblosu* vlastně na třicetistupňová znamení *siderického zvěrokruhu*; a protože jarní bod v Ptolemaiově době stál při 1° Berana, bylo jeho určení víceméně správné, odchylka obnášela jen 1° . Ale jistě *neměl v úmyslu* zavést do astrologie nový zvěrokruh. Jak ukazuje pozdější arabská astrologie, jeho popis kvalit siderických znamení zvěrokruhu však skutečně byl přenesen na Hipparchův astronomický tropický koordinátní systém zvěrokruhu, a tak vznikl astrologický tropický zvěrokruh.